Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 11. julija 2024*

„Predhodno odločanje – Boj proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih – Direktiva 2011/7/EU – Člen 6(1) – Minimalni fiksni znesek nadomestila za stroške izterjave – Določba nacionalnega prava, ki omogoča zavrnitev zahtevkov za plačilo tega fiksnega zneska v primeru neznatne zamude ali majhnega dolga – Obveznost razlage v skladu s pravom Unije“

V zadevi C-279/23,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Sąd Rejonowy Katowice – Zachód w Katowicach (občinsko sodišče za Katovice zahod v Katovicah, Poljska) z odločbo z dne 7. marca 2023, ki je na Sodišče prispela 28. aprila 2023, v postopku

Skarb Państwa – Dyrektor Okręgowego Urzędu Miar w K.

proti

Z. sp.j.,

SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi N. Piçarra (poročevalec), predsednik senata, N. Jääskinen in M. Gavalec, sodnika,

generalni pravobranilec: A. Rantos,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Z. sp.j. K. Pluta-Gabryś, radca prawny,

– za poljsko vlado B. Majczyna, agent,

– za Evropsko komisijo G. Gattinara in M. Owsiany-Hornung, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

* Jezik postopka: poljščina.

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 6(1) Direktive 2011/7/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih (UL 2011, L 48, str. 1).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Skarb Państwa (državna zakladnica, Poljska), ki jo zastopa Dyrektor Okręgowego Urzędu Miar w K. (direktor regionalnega urada za meroslovje v K.) (v nadaljevanju: urad za meroslovje), in Z. sp. j., družbo poljskega prava, zaradi zahtevka za pavšalno nadomestilo za stroške izterjave, ki so temu uradu nastali zaradi zaporednih zamud družbe Z pri plačilih za storitve kalibracije merilnih instrumentov, ki jih je opravil navedeni urad.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 V uvodnih izjavah 12, 17 in 19 Direktive 2011/7 je navedeno:

„(12) Zamude pri plačilih predstavljajo kršenje pogodbe, kar je postalo finančno ugodno za dolžnike v večini držav članic zaradi nizkih ali neobstoječih obrestnih mer, ki se zaračunajo za zamude pri plačilih, in/ali dolgotrajnih postopkov pravnega varstva. Potreben je odločen premik h kulturi takojšnjega plačevanja, pri čemer bi bilo treba izključitev pravice do zaračunavanja obresti vedno obravnavati kot skrajno nepošten pogodbeni pogoj ali poslovno prakso, da bi preobrnili ta trend in odvračali od zamud pri plačilih. Tak premik bi moral zajemati tudi uvedbo posebnih določb o plačilnih rokih in nadomestilih upnikom za nastale stroške ter med drugim domnevo, da je izključitev pravice do nadomestila za stroške izterjave skrajno nepoštena.

[…]

(17) Za namene upravičenja do zamudnih obresti bi bilo treba šteti, da je plačilo dolžnika v zamudi, če upnik, ki je izpolnil svoje pogodbene in zakonske obveznosti, ne prejme dolgovanega zneska do datuma zapadlosti.

[…]

(19) Upnikom je treba zagotoviti pošteno nadomestilo za stroške izterjave, ki jih imajo zaradi zamud pri plačilih, da se odvrne od teh zamud. Stroški izterjave bi morali vključevati izterjavo upravnih stroškov in nadomestilo za notranje stroške, ki so nastali zaradi zamude pri plačilu, za katere bi bilo treba v tej direktivi določiti fiksen minimalen znesek, ki se lahko izterja z obrestmi za zamudo pri plačilu. Nadomestilo v obliki fiksnega zneska bi moralo biti namenjeno omejevanju upravnih in notranjih stroškov, povezanih z izterjavo. Nadomestilo stroškov izterjave bi bilo treba določiti brez poseganja v nacionalne določbe, glede na katere lahko nacionalno sodišče dodeli upniku odškodnino za kakršno koli dodatno škodo v zvezi z dolžnikovo zamudo pri plačilu.“

4 Člen 1 te direktive, naslovljen „Vsebina in področje uporabe“, določa:

„1. Cilj te direktive je boj proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih, da bi zagotovili pravilno delovanje notranjega trga ter s tem spodbudili konkurenčnost podjetij, zlasti [malih in srednjih podjetij (MSP)].

2. Ta direktiva se uporablja za vsa plačila kot prejemke v zvezi s trgovinskimi posli.

[…]“

5 Člen 2, točke od 1 do 4, navedene direktive določa:

„Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. ‚trgovinski posli‘ pomeni posle med podjetji ali med podjetji in javnimi organi, ki vodijo k dostavi blaga ali izvajanju storitev za plačilo;

2. ‚javni organ‘ pomeni katerega koli naročnika, opredeljenega v točki (a) člena 2(1) Direktive 2004/17/ES [Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil naročnikov v vodnem, energetskem in transportnem sektorju ter sektorju poštnih storitev (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 19] in člen[u] 1(9) Direktive 2004/18/ES [Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 132)], ne glede na predmet ali vrednost naročila;

3. ‚podjetje‘ pomeni katero koli organizacijo, razen javnega organa, ki deluje v okviru svoje neodvisne gospodarske ali strokovne dejavnosti, tudi če to dejavnost izvaja ena sama oseba;

4. ‚zamuda pri plačilu‘ pomeni neplačilo v pogodbenem ali zakonskem plačilnem roku in če so izpolnjeni pogoji iz člena 3(1) ali člena 4(1)“.

6 Člen 3 Direktive 2011/7, naslovljen „Posli med podjetji“, določa:

„1. Države članice zagotovijo, da je v trgovinskih poslih med podjetji upnik upravičen do obresti zaradi zamude pri plačilu, ne da bi bilo potrebno opozorilo, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) upnik je izpolnil svoje pogodbene in zakonske obveznosti, in

(b) upnik dolgovanega zneska ni prejel pravočasno, razen če dolžnik ni odgovoren za zamudo.

[…]“

7 Člen 4 te direktive, naslovljen „Posli med podjetji in javnimi organi“, v odstavku 1 določa:

„Države članice zagotovijo, da je v trgovinskih poslih, kjer je dolžnik javni organ, upnik po preteku roka, opredeljenega v odstavkih 3, 4 ali 6, upravičen do zakonskih obresti za zamudo pri plačilu, ne da bi bilo potrebno opozorilo, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) upnik je izpolnil svoje pogodbene in zakonske obveznosti, in

(b) upnik dolgovanega zneska ni prejel pravočasno, razen če dolžnik ni odgovoren za zamudo.“

8 Člen 6 navedene direktive, naslovljen „Nadomestilo stroškov izterjave“, določa:

„1. Države članice zagotovijo, da je upnik upravičen od dolžnika prejeti najmanj fiksni znesek 40 EUR, kadar v trgovinskih poslih obresti za zamudo pri plačilu zapadejo v plačilo v skladu s členom 3 ali 4.

2. Države članice zagotovijo, da fiksni znesek iz odstavka 1 zapade v plačilo, ne da bi bilo potrebno opozorilo in kot nadomestilo za upnikove lastne stroške izterjave.

[…]“

9 Člen 7 iste direktive, naslovljen „Nepošteni pogodbeni pogoji in prakse“, v odstavkih od 1 do 3 določa:

„1. Države članice zagotovijo, da je pogodbeni pogoj ali praksa glede dneva plačila ali plačilnega roka, obrestne mere za zamudo pri plačilu ali nadomestila stroškov izterjave bodisi neizvršljiv bodisi razlog za zahtevo odškodnine, če je skrajno nepošten do upnika.

Pri ugotavljanju, ali je pogodbeni pogoj ali praksa skrajno nepošten do upnika v smislu prvega pododstavka, se upoštevajo vse okoliščine primera, vključno z:

(a) kakršnim koli velikim odstopanjem od dobre poslovne prakse, kar je v nasprotju z dobro vero in poštenim ravnanjem;

(b) naravo proizvoda ali storitve, ter

(c) vprašanjem, ali ima dolžnik kakršen koli objektiven razlog za odstopanje od zakonske obrestne mere za zamudo pri plačilu, plačilnega roka iz člena 3(5), točke (a) člena 4(3), člena 4(4) in člena 4(6) ali od fiksnega zneska iz člena 6(1).

2. Za namen odstavka 1 se pogodbeni pogoj ali praksa, ki izključuje obresti za zamudo pri plačilu, obravnava kot skrajno nepošten.

3. Za namen odstavka 1 se za pogodbeni pogoj ali prakso, ki izključuje nadomestilo za stroške izterjave iz člena 6, domneva, da je skrajno nepošten.“

Poljsko pravo

Zakon o preprečevanju pretiranih zamud pri trgovinskih poslih

10 Člen 10 ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (zakon o preprečevanju pretiranih zamud pri trgovinskih poslih) z dne 8. marca 2013 (Dz. U. iz leta 2022, pozicija 893), s katerim je bila v poljski pravni red prenesena Direktiva 2011/7 in ki je začel veljati 28. aprila 2013, določa:

„1. Upnik je od dneva, ko pridobi pravico do obresti iz člena 7(1) ali člena 8(1), upravičen od dolžnika brez opomina prejeti nadomestilo za stroške izterjave v protivrednosti:

(1) 40 EUR, kadar vrednost denarne dajatve ne presega 5000 poljskih zlotov (PLN) [(približno 1155 EUR)];

[…]

2. Poleg zneska iz odstavka 1 je upnik upravičen tudi do povračila nastalih stroškov izterjave, ki presegajo ta znesek, v razumnem znesku.“

Civilni zakonik

11 Člen 5 ustawa – Kodeks cywilny (civilni zakonik) z dne 23. aprila 1964 (Dz. U. iz leta 2022, pozicija 1360) (v nadaljevanju: poljski civilni zakonik) določa:

„Pravice ni mogoče uporabljati v nasprotju z družbeno-ekonomskim namenom te pravice ali načeli življenja v družbi. Takšno dejanje ali opustitev imetnika pravice se ne šteje za uresničevanje pravice in se jima ne zagotavlja varstvo.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

12 Urad za meroslovje zagotavlja storitve kalibracije merilnih instrumentov, ki jih družba Z redno uporablja. Ta družba takih storitev dvakrat ni poravnala pravočasno. Prvo nepravočasno plačilo, ki je bilo 20 dni prepozno, je znašalo 246 PLN (približno 55 EUR), drugo, ki je bilo pet dni prepozno, pa 369 PLN (približno 80 EUR).

13 Urad za meroslovje je zato pri Sąd Rejonowy Katowice – Zachód w Katowicach (občinsko sodišče za Katovice zahod v Katovicah, Poljska), ki je predložitveno sodišče, vložil zahtevek za plačilo zneska 80 EUR, povečanega za obresti, določene v poljskem pravu, to je zneska, ki ustreza dvakratniku nadomestila za stroške izterjave iz člena 10(1), točka 1, zakona o preprečevanju pretiranih zamud pri trgovinskih poslih.

14 Predložitveno sodišče navaja, da se v skladu z ustaljeno sodno prakso poljskih sodišč tožbe za plačilo fiksnega zneska za stroške izterjave zavrnejo, kadar je zamuda dolžnika pri plačilu zanemarljiva ali kadar je znesek zapadlega dolga majhen. Poudarja, da zadeva, o kateri odloča, kaže na tako prakso, saj družba Z ni bila nikoli obsojena, čeprav je najmanj 39-krat zamujala s plačilom.

15 Po mnenju predložitvenega sodišča zavrnitev teh tožb temelji na členu 5 poljskega civilnega zakonika, ki se razlaga tako, da se, kadar znesek dolga, s plačilom katerega se zamuja, ne presega protivrednosti od 100 do 300 EUR v poljskih zlotih ali kadar zamuda pri plačilu dolga ne presega od dveh do šestih tednov, šteje, da je nadomestilo upniku „v nasprotju z načeli življenja v družbi“, to pa je izraz, ki ga navedeno sodišče enači z izrazom „v nasprotju z dobrimi običaji“.

16 Predložitveno sodišče se sprašuje o združljivosti take razlage s členom 6(1) Direktive 2011/7 v povezavi z uvodno izjavo 12 te direktive. Po mnenju navedenega sodišča to, da poljska sodišča sprejemajo običaj, v skladu s katerim dolžniki zamujajo s plačilom majhnega zneska, zaradi česar naj bi upnik, ki ne spoštuje tega običaja in zahteva nadomestilo, kršil ta „načela življenja v družbi“, ne more upravičiti tega, da se z nacionalnim pravom uvaja izjema od jasnega, natančnega in brezpogojnega pravila iz tega člena 6(1).

17 V teh okoliščinah je Sąd Rejonowy Katowice – Zachód w Katowicach (občinsko sodišče za Katovice zahod v Katovicah) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali člen 6(1) Direktive 2011/7[…] nasprotuje nacionalni ureditvi, v skladu s katero lahko nacionalno sodišče zavrne zahtevek za plačilo nadomestila za stroške izterjave iz te določbe, če dolžnikova zamuda pri plačilu ni bila znatna ali če dolgovani znesek, ki ga dolžnik ni pravočasno plačal, ni bil velik?“

Vprašanje za predhodno odločanje

18 Najprej je treba opozoriti, da kadar je, kot v obravnavanem primeru, javni organ v smislu člena 2, točka 2, Direktive 2011/7 upnik denarnega zneska v razmerju do podjetja, razmerja med tema subjektoma ne spadajo pod pojem „trgovinski posel“ v smislu člena 2, točka 1, te direktive in so zato izključena s področja uporabe te direktive (sodba z dne 13. januarja 2022, New Media Development & Hotel Services, C-327/20, EU:C:2022:23, točka 44).

19 Vendar je Sodišče pristojno za odločanje o predlogih za sprejetje predhodne odločbe glede določb prava Unije v položajih, v katerih dejansko stanje v postopku v glavni stvari ne spada na področje uporabe prava Unije, ampak so se te določbe uporabljale na podlagi nacionalnega prava, ker se je to pravo sklicevalo na njihovo vsebino (glej v tem smislu sodbi z dne 15. novembra 2016, Ullens de Schooten, C-268/15, EU:C:2016:874, točka 53, in z dne 30. januarja 2020, I.G.I., C-394/18, EU:C:2020:56, točka 45).

20 V obravnavanem primeru predložitveno sodišče navaja, da poljsko pravo pravico do nadomestila za stroške izterjave razširja na položaje, ki niso zajeti z Direktivo 2011/7 in v katerih je upnik zneska, s plačilom katerega se zamuja, javni organ, dolžnik pa je podjetje, tako da se nadomestilo plača na popolnoma enak način, ne glede na to, ali je upnik podjetje ali javni organ. V teh okoliščinah je razlaga, za katero je zaprošeno, očitno potrebna za zagotovitev, da se določbe prava Unije, ki se uporabijo, razlagajo enotno. Na vprašanje, ki ga je postavilo predložitveno sodišče, je zato treba odgovoriti.

21 Navedeno sodišče z edinim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 6(1) Direktive 2011/7 razlagati tako, da nasprotuje praksi nacionalnih sodišč, v skladu s katero ta zavrnejo zahtevek za dosoditev minimalnega fiksnega zneska iz naslova nadomestila za stroške izterjave iz te določbe, ker je dolžnikova zamuda pri plačilu zanemarljiva ali ker je znesek dolga, na katerega se nanaša dolžnikova zamuda pri plačilu, majhen.

22 Na prvem mestu, člen 6(1) Direktive 2011/7 državam članicam nalaga, da zagotovijo, da je upnik upravičen od dolžnika prejeti najmanj fiksni znesek v višini 40 EUR iz naslova nadomestila za stroške izterjave, kadar obresti za zamudo pri plačilu v trgovinskih poslih zapadejo v plačilo. Poleg tega je v odstavku 2 tega člena 6 državam članicam naloženo, da zagotovijo, da je minimalni fiksni znesek dolgovan samodejno, tudi če dolžnik ni bil opozorjen, in da je navedeni znesek namenjen upniku kot nadomestilo za stroške izterjave, ki so mu nastali.

23 Pojem „zamuda pri plačilu“, na podlagi katerega ima upnik pravico od dolžnika zahtevati ne le obresti, temveč tudi minimalni fiksni znesek 40 EUR v skladu s členom 6(1) Direktive 2011/7, je v členu 2, točka 4, te direktive opredeljen kot neplačilo v pogodbenem ali zakonskem plačilnem roku. Ker ta direktiva v skladu s svojim členom 1(2) zajema „vsa plačila kot prejemke v zvezi s trgovinskimi posli“, se pojem „zamuda pri plačilu“ uporablja za vsak trgovinski posel posebej (sodbi z dne 20. oktobra 2022, BFF Finance Iberia, C-585/20, EU:C:2022:806, točka 28, in z dne 1. decembra 2022, X (Dobava medicinske opreme), C-419/21, EU:C:2022:948, točka 30).

24 Na drugem mestu, v skladu z določbami člena 3(1) v povezavi s členom 6(1) Direktive 2011/7, kar zadeva trgovinske posle med podjetji, ter člena 4(1) v povezavi s členom 6(1) te direktive, kar zadeva posle med podjetji in javnimi organi, obresti za zamudo pri plačilu in fiksni znesek 40 EUR samodejno zapadejo v plačilo po izteku roka za plačilo, določenega v členu 3 in členu 4 navedene direktive. V uvodni izjavi 17 te direktive je v zvezi s tem navedeno, da bi bilo treba „[z]a namene upravičenja do zamudnih obresti […] šteti, da je plačilo dolžnika v zamudi, če upnik, ki je izpolnil svoje pogodbene in zakonske obveznosti, ne prejme dolgovanega zneska do datuma zapadlosti“.

25 Nič v besedilu člena 3(1), člena 4(1) ali člena 6(1) Direktive 2011/7 ne kaže na to, da najnižji fiksni znesek, določen z zadnjenavedeno določbo, ne bi bil dolgovan v primeru zanemarljive zamude pri plačilu ali zaradi majhnega zneska zadevnega dolga, pri čemer je za zamudo odgovoren izključno dolžnik.

26 Zato iz jezikovne in kontekstualne razlage člena 6(1) Direktive 2011/7 izhaja, da se minimalni fiksni znesek v višini 40 EUR iz naslova nadomestila za stroške izterjave upniku, ki je izpolnil svoje obveznosti, dolguje za vsako plačilo, ki ni bilo izvedeno pravočasno, kot plačilo za trgovinski posel, ne glede na znesek dolga, na katerega se nanaša zamuda pri plačilu, ali trajanje te zamude.

27 Na tretjem mestu, ta razlaga člena 6 Direktive 2011/7 je potrjena z namenom te direktive. Iz člena 1(1) te direktive v povezavi z uvodnima izjavama 12 in 19 navedene direktive namreč izhaja, da njen namen ni le odvračanje od zamud pri plačilih s preprečevanjem, da bi bile te zaradi nizkih ali neobstoječih obresti, ki se zaračunavajo v takem primeru, za dolžnika finančno zanimive, temveč tudi učinkovito varstvo upnika pred takimi zamudami. V tej uvodni izjavi 19 je navedeno, prvič, da bi morali stroški izterjave vključevati tudi izterjavo upravnih stroškov in nadomestilo za notranje stroške, nastale zaradi zamude pri plačilu, ter drugič, da bi moralo biti nadomestilo v obliki fiksnega zneska namenjeno omejevanju upravnih in notranjih stroškov,

povezanih z izterjavo (glej v tem smislu sodbi z dne 20. oktobra 2022, BFF Finance Iberia, C-585/20, EU:C:2022:806, točki 35 in 36, in z dne 1. decembra 2022, X (Dobava medicinske opreme), C-419/21, EU:C:2022:948, točka 36).

28 S tega vidika niti majhen znesek zapadlega dolga niti zanemarljivost zamude pri plačilu ne moreta upravičiti tega, da je dolžnik oproščen plačila minimalnega fiksnega zneska, dolgovanega iz naslova nadomestila stroškov izterjave za vsako zamudo pri plačilu, za katero je izključno odgovoren. Taka oprostitev bi členu 6 Direktive 2011/7 – katere cilj, kot je bilo poudarjeno v prejšnji točki, ni le odvračanje od teh zamud pri plačilih, temveč tudi to, da se s temi zneski zagotovi nadomestilo „za upnikove lastne stroške izterjave“, pri čemer se ti stroški običajno povečujejo sorazmerno s številom plačil in zneski, ki jih dolžnik ne plača pravočasno – povsem odvzela polni učinek. V teh okoliščinah ni mogoče šteti, da ima ta dolžnik „objektivni razlog“ v smislu člena 7(1), drugi pododstavek, točka (c), te direktive za odstopanje od plačila fiksnega zneska iz člena 6(1) navedene direktive, saj odstavek 3 tega člena 7 določa, da se za namene odstavka 1 navedenega člena „[…] za pogodbeni pogoj ali prakso, ki izključuje nadomestilo za stroške izterjave iz člena 6, domneva, da je skrajno nepošten“ (glej v tem smislu sodbi z dne 20. oktobra 2022, BFF Finance Iberia, C-585/20, EU:C:2022:806, točka 37, in z dne 1. decembra 2022, X (Dobava medicinske opreme), C-419/21, EU:C:2022:948, točka 37).

29 Nazadnje, v zvezi s členom 5 poljskega civilnega zakonika, ki ga je navedlo predložitveno sodišče in v skladu s katerim pravica, ki se uresničuje v nasprotju s socialno-ekonomskim ciljem ali načeli življenja v družbi, ni varovana, je treba opozoriti, da načelo razlage nacionalnega prava, ki je v skladu s pravom Unije, zahteva, da nacionalna sodišča, zlasti s spoštovanjem prepovedi razlage nacionalnega prava *contra legem*, ob upoštevanju celotnega nacionalnega prava in ob uporabi načinov razlage, ki jih priznava nacionalno pravo, naredijo vse, kar je v njihovi pristojnosti, da zagotovijo polni učinek zadevne direktive in dosežejo rešitev, ki je v skladu s ciljem te direktive (sodbi z dne 24. januarja 2012, Dominguez, C-282/10, EU:C:2012:33, točka 27, in z dne 4. maja 2023, ALD Automotive, C-78/22, EU:C:2023:379, točka 40).

30 Zahteva po skladni razlagi med drugim vključuje obveznost nacionalnih sodišč, da po potrebi spremenijo ustaljeno sodno prakso, če ta temelji na razlagi nacionalnega prava, ki ni združljiva s cilji direktive. Zato nacionalno sodišče ne more utemeljeno trditi, da nacionalne določbe ne more razlagati v skladu s pravom Unije le zato, ker se je ta določba dosledno razlagala v smislu, ki ni v skladu s tem pravom (sodba z dne 6. novembra 2018, 17. aprila 2018, Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften, C-684/16, EU:C:2018:874, točka 60).

31 Ker člena 5 poljskega civilnega zakonika ni mogoče razlagati v skladu s členom 6 Direktive 2011/7, kot je razložen v točkah od 26 do 28 te sodbe, in ob upoštevanju zahtev, navedenih v prejšnji točki, mora nacionalno sodišče, ki v okviru svoje pristojnosti uporablja določbe prava Unije, zagotoviti njihov polni učinek, tako da po potrebi po lastni presoji ne uporabi določbe nacionalne zakonodaje, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, tudi poznejše, ne da bi mu bilo treba zahtevati predhodno odpravo te določbe ali čakati nanjo po zakonodajni poti ali kakšnem drugem ustavnem postopku (sodba z dne 24. junija 2019, Popławski, C-573/17, EU:C:2019:530, točka 58 in navedena sodna praksa).

32 Glede na zgornje preudarke je treba na vprašanje odgovoriti, da se mora člen 6(1) Direktive 2011/7 razlagati tako, da nasprotuje praksi nacionalnih sodišč, v skladu s katero ta zavrnejo zahtevek za dosoditev minimalnega fiksnega zneska iz naslova nadomestila za stroške izterjave iz te določbe, ker je dolžnikova zamuda pri plačilu zanemarljiva ali ker je znesek dolga, na katerega se nanaša dolžnikova zamuda pri plačilu, majhen.

Stroški

33 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (osmi senat) razsodilo:

Člen 6(1) Direktive 2011/7/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih

je treba razlagati tako, da

nasprotuje praksi nacionalnih sodišč, v skladu s katero ta zavrnejo zahtevek za dosoditev minimalnega fiksnega zneska iz naslova nadomestila za stroške izterjave iz te določbe, ker je dolžnikova zamuda pri plačilu zanemarljiva ali ker je znesek dolga, na katerega se nanaša dolžnikova zamuda pri plačilu, majhen.

Podpisi